

Sygn. akt II CZ 37/18

POSTANOWIENIE

Dnia 13 września 2018 r.

Sąd Najwyższy w składzie:

SSN Marian Kocon (przewodniczący, sprawozdawca)

SSN Anna Kozłowska

SSN Bogumiła Ustjanicz

w sprawie z powództwa K. N.
przeciwko J. T. oraz Wspólnocie Mieszkaniowej przy Placu (...) w K.
o zaniechanie i nakazanie,
po rozpoznaniu na posiedzeniu niejawnym w Izbie Cywilnej
w dniu 13 września 2018 r.,
zażalenia pozwanego J. T.
na postanowienie Sądu Okręgowego w K.
z dnia 1 lutego 2018 r., sygn. akt VII Ca (...) (WSC (...))

oddala zażalenie.

UZASADNIENIE

Postanowieniem z dnia 1 lutego 2018 r. Sąd Okręgowy w K. odrzucił - jako niedopuszczalną - skargę kasacyjną pozwanego J. T., w sprawie z powództwa K. N., o zaniechanie i nakazanie.

W zażaleniu na to postanowienie pełnomocnik procesowy pozwanego wniósł o jego uchylenie.

Sąd Najwyższy zważył, co następuje:

W orzecznictwie Sądu Najwyższego zgodnie przyjmuje się, że podstawą wyróżnienia kategorii praw majątkowych i niemajątkowych jest typowy interes, jaki realizują. Mając to na względzie należy wskazać, że przepis art. 144 k.c. kreuje

roszczenie prawnorzeczowe po stronie właściciela nieruchomości w stosunku do właściciela nieruchomości sąsiedniej. Jest to więc typowy instrument ochrony prawa majątkowego w postaci własności nieruchomości przed jego naruszeniami przybierającymi inną postać niż pozbawienie właściciela faktycznego władztwa nad rzeczą, w tym poprzez immisje. Ponadto roszczenie to nie zmierza do jakiegokolwiek regulacji stosunków niemajątkowych; zmierza do bezpośredniej ingerencji w sposób korzystania z prawa własności przez właściciela nieruchomości sąsiedniej, będącej źródłem immisji. Jedynie pośrednim skutkiem orzeczenia uwzględniającego to roszczenie jest ochrona wartości niemajątkowych, w tym dóbr osobistych właściciela i innych osób korzystających z nieruchomości sąsiedniej (por. postanowienie Sądu Najwyższego z dnia 8 listopada 2012 r., IV CSK 400/12, niepubl., postanowienie Sądu Najwyższego z dnia 6 listopada 2014 r., II CZ 64/14, OSNC-ZD 2016 nr 1, poz. 10, postanowienie Sądu Najwyższego z dnia 13 listopada 2003 r., IV CK 306/03, niepubl., postanowienie Sądu Najwyższego z dnia 19 grudnia 2002 r., V CZ 162/02, OSNC 2004 nr 2, poz. 31).

Mając na względzie zarówno przytoczoną charakterystykę roszczenia związanego z immisjami jak i podstawę prawną żądania wskazaną w pozwie (art. 144 k.c.) należy przyjąć, że sprawa w której wniesiono skargę kasacyjną ma charakter majątkowy. Zgodnie z art. 398² § 1 k.p.c. skarga kasacyjna jest niedopuszczalna z uwagi na zbyt niską wartość przedmiotu zaskarżenia.

Z powyższych względów orzeczono jak w postanowieniu.